

Ter gedachtenis aan

Wilhelmus Johannes Gerardus Eugelink

geboren te Eldrik op 8 april 1926 en na het ontvangen van de Ziekenzalving overleden in het Slingeland Ziekenhuis te Doetinchem op 21 februari 1998. Hij werd begraven op het R.K. Kerkhof te Wehl op 26 februari 1998.

Wim was een diepgelovig mens. Zijn levensstijl was doortrokken van zijn godsdienstige opvattingen. Deze instelling probeerde hij ook steeds over te brengen op zijn omgeving. Hij beschikte over de nodige mogelijkheden hiertoe, aangezien hij gedurende 40 jaar verbonden was aan het basisonderwijs. Hiervan heeft hij ongeveer 38 jaar de kinderen in Herwen leiding gegeven in hun ontwikkeling naar de volwassenheid. Hij deed dit met overtuiging en de volle inzet van zijn persoon, waarbij hij ook buiten schooltijd kinderen hielp door middel van bijlessen en hen tevens muzikaal bekwaamde door hen te leren spelen op de blokfluit. Bovendien gaf hij Engelse les aan volwassenen, toen daarvoor een beroep op hem werd gedaan.

Wim was een mens met een groot verantwoordelijkheidsgevoel, zonder hierbij op de voorgrond te treden. Toen zijn vader in 1953

overleed en moeder met 9 kinderen achterbleef, voelde hij zich medeverantwoordelijk voor de opvoeding van zijn jonge broertjes en zusjes.

Toen Wim in 1985 het onderwijs verliet door gebruik te maken van de VUT-regeling, keerde hij terug naar zijn ouderlijk huis in Eldrik, waar hij liefdevol werd opgenomen in het gezin van zijn jongste broer. Hier leefde hij vrij onopvallend een teruggetrokken bestaan. Hij las graag en genoot van radio en t.v., maar vooral van de natuur. Hij wandelde graag in de omgeving. Hij kende alle planten en wist, waar hij ze kon vinden.

Een gedeelte van zijn vrije tijd besteedde hij echter aan het bijhouden van de dagelijkse boekhoudadministratie van het loonbedrijf van zijn broers.

Enkele jaren geleden werd hij ziek en wat aanvankelijk onschuldige leek, onttaarde in een slopende kwaadaardige ziekte, waarbij vooral de laatste maanden voor hem erg moeilijk waren. Maar de zorg, waarmee hij door zijn naaste omgeving werd omringd, was voor hem een grote steun.

Wij gunnen Wim de rust in Gods vrede.

Voor uw hartelijk medeleven en uw belangstelling zijn wij u oprecht dankbaar.

Familie Eugelink